

Rozjímanie na pondelok 33. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na pondelok 33.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: výkrik
slepca z Jericha; modlitba je
prejavom viery; rásť v našej
túžbe po Bohu.

SLEPEC Z JERICHA každý deň
absolvuje tú istú cestu, od svojho
domu až po miesto, kde sedí a žobre.
Každý deň sa vracia domov s
niekoľkými mincami, ktoré dostane
od ľudí, ktorých dojde jeho bieda.
Nikto nemôže nič urobiť, aby
zmiernil jeho slepotu. Ale jedného

dňa prechádza okolo neho Ježiš, obklopený malým davom. Slepec sa pýta okoloidúcich, čo je dôvodom rozruchu, a odpovedia mu: Je to Ježiš Nazaretský, ktorý prechádza. Vtedy slepec začal volať: „Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ (Lk 18, 35-39). Táto neočakávaná zvesť, plná viery a nádeje, náhle otvorila jeho srdce.

Ježiš prechádza aj našimi životmi, keď sedíme pri ceste, vedomí si toho, že podobne ako slepec potrebujeme vieru a nádej, ktoré nevychádzajú len z našej sily. „Pán nás hľadá v každom okamihu“^[1], je prítomný v našej práci, v našom dome, na uliciach nášho mesta, keď cítime potrebu Božieho súcitu. Kristus je po našom boku v ľuďoch, ktorí nás obklopujú, najmä v chorých, starých alebo najslabších, v ktorých vidíme Ježiša. Pán prechádza aj prostredníctvom našich slabostí a nedostatkov.

Svätý Josemaría nás povzbudzoval k modlitbe slovami postavy z Jericha: „Vtom mu duša vzplanula takou veľkou vierou v Krista, že začal kričať: *Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!* (Mk 10, 47). Nemáš chuť takto volať aj ty, ktorý stojíš pri ceste, pri ceste takého krátkeho života, ty, ktorému chýba svetlo, ty, čo potrebuješ viac milosti nato, aby si sa rozhodol hľadať svätosť? Necítiš naliehavú potrebu volať: *Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou?* Aká nádherná strelná modlitba, aby si ju často opakoval!“[2].

PO PREKONANÍ mnohých ťažkostí – vzdialenosť, hluk, susedia, ktorí ho nabádali, aby bol ticho – sa slepému podarilo upútať Ježišovú pozornosť. Je to možno prvýkrát, čo sa stretáva s Kristom, ale už pri tomto prvom stretnutí je schopný z Božieho

milosrdenstva vydobyť zázrak znovuzískania zraku. Je to príklad odvážnej viery. Nič ho nezastaví, pretože jeho potreba a túžba po svetle sú veľké. „Tí, čo išli popredku, ho okríkali, aby mlčal. Ale on ešte väčšmi kričal: *Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!* Ježiš zastal a kázal, aby ho priviedli k nemu“ (Lk 18, 39-40). Rovnako ako slepec svojimi horlivými výkrikmi zastavil Pána, aj my môžeme každý deň „zastaviť“ Ježiša svojou modlitbou. Čím viac sa cítime potrební, tým viac musíme naliehať, lebo vtedy Pán už pôsobí v našom vnútri; už sme na ceste k znovuzískaniu strateného svetla.

„Modlitba je dychom viery, je jej najvhodnejším vyjadrením; je ako výkrik, ktorý vychádza zo srdca tých, ktorí veria a dôverujú Bohu (...). Viera je výkrik; *neviara* je potláčanie tohto výkriku, je to postoj, ktorý mali ľudia, aby ho umlčali. Potláčanie tohto výkriku je akýmsi *zákonom*

mlčania. Viera je protestom proti bolestnej situácii, ktorej dôvod nechápeme; *neviara* je obmedziť sa na znášanie komplikovanej situácie, na ktorú sme sa prispôsobili. Viera je nádejou na spásu; *neviara* je zvyknúť si na zlo, ktoré nás utláča, a pokračovať v ňom (...). Všetko volá a prosí, aby tajomstvo milosrdenstva našlo svoje definitívne naplnenie. Nielen kresťania sa modlia: tento výkrik modlitby zdieľame so všetkými mužmi a ženami“[3].

V komentári k tomuto úryvku svätý Gregor Veľký hovorí: „Ten, kto má moc vrátiť zrak, nevedel, čo chce slepec? Samozrejme, že vedel. Ale chce, aby sme ho prosili o veci, hoci to vopred vie a udelí nám ich. Vyzýva nás, aby sme prosili, aj keby sme mali byť otravní (...). Ak sa pýta, je to preto, aby sme ho prosili; ak sa pýta, je to preto, aby podnietil naše srdce k modlitbe“[4].

„SLEPEC nežiada od Pána zlato, ale svetlo“^[5]. „*Pane, aby som videl,* odpovedá. A Ježiš mu povie: *Pozerať! Tvoja viera ťa uzdravila*“ (Lk 18, 41-42). Múry starého Jericha sa zrútili, keď ich Archa zmluvy obišla sedemkrát. Tentoraz, keď Ježiš prechádzal mestom, stačilo niekoľko výkrikov plných viery, aby dosiahol uzdravenie. „Viera je základom toho, v čo dúfame, dôkazom toho, čo nevidíme,“ hovorí autor Listu Hebrejom (Heb 11, 1).

Čo môže chudobný slepec očakávať s väčšou túžbou ako získať späť zrak, aby nemusel žobrať na ulici, aby konečne mohol vidieť tváre svojich blízkych, aby sa mohol slobodne prechádzať po svojom meste alebo putovať do chrámu v Jeruzaleme? Jeho túžba je rovnako veľká ako jeho smelosť. Svätý Ján od Kríža zvyčajne rôznymi spôsobmi opakoval, že to, čo

dosiahneme, je úmerné tomu, v čo dúfame[6]. Svätý Ján Zlatoústý v tom istom zmysle komentoval, že „tak ako tí, ktorí idú k studni s malými pohármi, načerpajú málo vody, a tí, ktorí idú s väčšími pohármi, načerpajú veľa (...), a tak ako sa to deje aj so svetlom, ktoré rozširuje svoju jasnosť viac alebo menej podľa toho, koľko okien je otvorených, tak aj milosť sa prijíma podľa miery úmyslu“[7].

Preto „Pán, ktorý ho počul hneď od začiatku, ho nechal kričať, nechal ho vytrvať v modlitbe. A rovnako sa správa aj k tebe. Ježiš počuje už prvé volanie našej duše, no čaká. Chce, aby sme sa presvedčili o tom, že ho potrebujeme, chce, aby sme ho prosili, aby sme boli neodbytní ako ten slepec na ceste z Jericha“[8]. Naša Matka, Mária, hoci bola plná milosti, neustále sa modlila a naďalej to robí. Môžeme ju prosiť, aby nám v

modlitbe pomohla objaviť túto
dimenziu potreby a túžby po Bohu.

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelía*,
bod 196.

[2] *Ibid.*, bod 195.

[3] František, *Audiencia*, 6-V-2020.

[4] Svätý Gregor Veľký, *Homílie o
evanjeliu*, 2.

[5] *Ibid.*

[6] „Porque esperanza del cielo /
tanto alcanza cuanto espera“ (Svätý
Ján od Kríža, *Tras de un amoroso
lance*, 4. strofa).

[7] Svätý Ján Zlatoústý, komentár k
tomuto úryvku v *Catena aurea*.

[8] Svätý Josemaría, *Boží priatelía*,
bod 195.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/pondelok-33-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/pondelok-33-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (23.03.2026)